

BƏNİ-ÜMƏYYƏNİN GƏLƏCƏYİNDƏN XƏBƏR

<"xml encoding="UTF-8?">

OTUZ BEŞİNCİ HEKAYƏT

Bəni-Üməyyənin Gələcəy

Osman və Müaviyənin xilafətləri zamanında İslam ölkəsinin damarı və kökü artıq yavaş-yavaş Bəni-Üməyyəyə əlinə düşmüşdü. Belə ki, bu şəxslər İslamdan öz nəfsani və əyyaşlıq hədəflərini həyata keçirməkdən cəsarət tapmışdılar. Müaviyənin ölümündən sonra Bəni-Üməyyə xilifələri ardıcıl olaraq İslam adı altında böyük işlər görürdülər. Möminlər ağası Həzrət Əli (əleyhissalam) söhbət əsnasında onlara xəbər vermişlər.

"Ey Əməvilər sülaləsi, and olsun Allaha ki, tezliklə bu xilafət cilovunu başqalarının, öz düşmənlərinizin əlinə keçəcək. İmam Əli (əleyhissalam)-ın qabaqcadan xəbər verdiyi kimi bir müddət ötdükdən sonra tarixdə Bəni-Üməyyəyə heç bir ad və nişan qalmadı. Bəni-Abbas xilifələrinin hakimiyyəti ilə Bəni-Üməyyənin taxt tacı çevrilmişdir. Üməyyənin son xəlifəsi, ayağı yanmış it kimi şəhər və biyabanlarda dərbədər olmuşdu ki, bir gecə Mərvan Səffahın məmurları onu bir kənddə mühasirəyə salaraq qarnına bir nizə batıraraq cəhənnəmə vasil elədilər. Səffahın budur: Mərvanın nöqərlərindən biri düşmən yanında onun sirrini fəş etdiyinə görə Mərvan onun dilini kəsdi. Mərvan onu yemişdi. Mərvanın öz başını bədənindən ayıran zaman onun da dilini kəsib kənara atdılar. Nəticədə cəld sıçrayıb onun dilini də yedi. Südəyf Bəni-Üməyyə əsrində yorulmaz mübariz və böyük ürək sahibi olan xilifə. Xilifə dafələrlə onların əzabına düşər olmuşdu. Bir gün o qənimət sayıb Bəni-Üməyyənin də hazır olduğunu bildirdi. Həzrət Səffahın hüsurunda Bəni-Üməyyənin cinayətlərini bir-bir sadalayaraq Kərbəla macərası, eləcə də Yezidin cinayətlərini sadaladı. Öz vəcdə gətirən və tükürpədiciliklərini də elə həmin məclisdə söylədi. Bu çıxış Səffahı o qədər təəccübləndirdi ki, Bəni-Üməyyənin yerdə qalanlarını ona tapşırıq. Südəyfdə Muxtar kimi Bəni-Üməyyədən o qədər öldürdü ki, böyük göl əmələ gəldi. Yerdə qalanını isə düş daşından olan evlərin binası altında yerləşdirərək çayın suları ilə axıtdırdı. Nəticədə də evlər onların üstünə uçub məhv oldular. Beləliklə Bəni-Üməyyə tam zillət içində qaldılar. Demək olar ki, bu qətdən min nəfərə yox.